

egentligt kunne være afgjørende, thi det af mig omtalte Comma i den citerede Bestemmelse gaaer udtrykkeligt tillige paa de Embedsmænd, som allerede ere nævnte i nærværende Lovforslags § 6, og de omhandlede Sportler tilfalde ogsaa dem; jeg troer derfor, at den omtalte Bestemmelse i Loven af 1851 meget vel kunde optages her, og at saa hele Loven af 1851 kunde ophæves fuldstændigt.

Bindesbøll: Jeg har kun forlangt Ordet for at faae Leilighed til at høre, at jeg følger mig opfordret til ganske at slutte mig til de Udtalelser, som vi have hørt af den ærede Justitsminister, det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Krog) og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig). Da hvad jeg derom hyderligere kunde have at sige, imidlertid vedkommer et enkelt Punkt i en enkelt Paragraph af Lovforslaget, nemlig § 2, og forsaavidt maa siges mere at henhøre under anden Behandling end under første, skal jeg tillade mig at opsætte, hvad jeg iøvrigt kunde have at sige, til Sagen kommer for til anden Behandling.

Justitsministeren: Forsaavidt det ærede 3die Medlem for 6te Valgkreds (Magius) bragte det Spørgsmaal paa Bane, hvorledes § 27 skal forstaaes, og hvad Betydningen navnlig er af Ordene „i Reglen“ i denne Paragraph, skal jeg udtale, at den Opfattelse af samme, som han antog for at være den rigtige, eller rettere for at være nødvendig for Armeens Tærv i Henseende til Afdgangen til at indkalde Undercorporaler, ligeledes er den, som Regjeringen antager for at være den rigtige, ligesom den ogsaa er anerkjendt for den rette under Forhandlingerne i det andet Thing. Jeg troer altsaa, at man i den Maade, hvorpaa § 27 nu er affattet, fuldstændigt vil have den tilstrækkelige Bemærkning til at bringe den deri indeholdte Bestemmelse i Anvendelse paa den Maade, som den ærede Taler gjorde gjældende som nødvendig med Hensyn til Armeens Tærv. — Det høie Thing maa und-

skyldes, at jeg idag er noget indisponeret, og at dette har foranlediget, at jeg, da jeg før havde Ordet, glemte at omtale et andet Punkt, i Henseende til hvilket jeg ikke er fuldt tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det er kommet til at foreligge efter Afstemningen i det andet Thing. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at der i Lovforslagets § 4 er indkommet et tredje Stykke, som ikke fandtes i Regjeringens Udkast, og som gaaer ud paa at bestemme, at Krigsministeren ikke kan antage Nogen som Frivillig, der ikke er bleven undersøgt og funden tjenestedygtig paa en Session. Hele denne Bestemmelse har jeg søgt at faae ud ved tredje Behandling i det andet Thing. Det lykkedes mig imidlertid ikke, men dette Punkt blev dog kun afgjort paa en saadan Maade, at der var en ganske anseelig Minoritet for det Ændringsforslag, som jeg havde stillet. Jeg mener, at det ikke er rigtigt paa den Maade, som nu skeet er i § 4, at indskrænke Krigsministerens Afgang til at antage Frivillige, og jeg maa altsaa have mig forbeholdt muligt til anden Behandling at stille Ændringsforslag om, at dette Stykke af § 4 skal gaae ud. Hvis et saadant Forslag skulde vinde Tilslutning her i Thinget, maa jeg tilstaae, at jeg ogsaa helst vilde være fri for et Par Mæglingsforslag, som i det andet Thing kom ind i Lovforslaget, og hvis Resultat findes deels i § 12, Nr. 1, hvorved der er aabnet den Børnepligtige Afgang til at forlange sig undersøgt paa en Session ved det 17de Mars Lægdsrullealder, og deels i de tre sidste Stykker af § 15, som gaae ud paa at anordne et Slags midlertidig eller foreløbig Udstrivning for saadanne unge Mennesker, der ønske at komme ind i Hæren med deres 17de Mars med Hensyn til deres fremtidige Uddannelse som Befalingsmænd. Jeg troer, at der, hvis Krigsministeren faaer fuld Frihed til at antage Frivillige uden det Vaand, som nu er paalagt ham ved sidste Stykke i § 4, ikke vil være nogen Anledning til at fastholde de nævnte Bestemmelser i §§ 12 og 15. Smid-